บทที่ 4

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ที่เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ (ว.ปณ.) ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ (ศ.น.น.) และผู้ไม่ได้เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ในจังหวัดเชียงใหม่

องค์ประกอบทั่ว ๆ ไป ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสัมภาษณ์มีดังนี้

1.1 เพศ พบว่ากลุ่มผู้เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย แต่กลุ่มผู้ไม่เรียนว.ปณ. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละของผู้เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้เรียนทางว.ปณ.		ผู้ไม่เรียนว.ปณ.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	57	71.3	16	40.0	73	60.8
หญิง	23	28.7	24	40.0	47	39.2
รวม	80	100.0	40	100.0	120	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 อายุ พบว่ากลุ่มผู้เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ (ว.ปณ.) มีอายุอยู่ระหว่าง 15–24 ปีมากที่สุด แต่กลุ่มผู้ไม่เรียนส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 25–34 ปีมากที่สุด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ร้อยละของผู้เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ จำแนกตามอายุ

อายุ	ผู้เรียนทางว.ปณ.		ผู้ไม่ได้เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	5	6.3	0	0	5	4.1
15 – 24 ปี	55	68.7	10	25.0	65	54.2
25 – 34 ปี	16	20.0	16	40.0	32	26.7
35 – 44 ปี	4	5.0	10	25.0	14	11.7
สูงกว่า 45 ปีขึ้นไป	0	0	4	10.0	4	3.3
รวม	80	100.0	40	100.0	120	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ด้านอาชีพ พบว่ากลุ่มผู้เรียนทางวิทยุโปรษณีย์ส่วนใหญ่เป็นพระภิกษุสามเณรมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้ไม่เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด

ตารางที่ 3 ร้อยละของผู้เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุโปรษณีย์จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ผู้เรียนทางว.ปณ.		ผู้ไม่เรียนว.ปณ.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	19	23.7	22	55.0	41	34.2
ค้าขาย	2	2.5	1	2.5	3	2.5
รับจ้าง	19	23.7	11	27.5	30	25.0
พระภิกษุ-สามเณร	31	37.8	0	0	31	25.8
รับราชการ	2	2.5	1	2.5	3	2.5
แม่บ้าน	5	6.3	3	7.5	8	6.7
อื่น ๆ	2	2.7	2	5.0	4	3.3
รวม	80	100.0	40	100.0	120	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ด้านการศึกษา พบว่ากลุ่มผู้เรียนทางวิทยุโปรษณีย์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาจบชั้นประถมปีที่สี่ ส่วนกลุ่มผู้ไม่ได้เรียนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาเทียบเท่าระดับ 2 (การศึกษาผู้ใหญ่) ดังตาราง

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ จำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	ผู้เรียนทางว.ปณ.		ผู้ไม่เรียนว.ปณ.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ป.4	6	7.5	3	7.5	9	7.5
เทียบเท่าระดับ 2	2	2.5	1	2.5	3	2.5
จบป. 4	71	88.7	34	85.0	105	87.5
สูงกว่า ป.4 (ไม่เกินป.7)	1	1.3	2	5.0	3	2.5
รวม	80	100.0	40	100.0	120	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 <u>รายได้</u> พบว่าทั้งกลุ่มผู้เรียนทางวิทยุโปรษณีย์และกลุ่มผู้ไม่เรียนทางวิทยุโปรษณีย์ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มากที่สุด ดังตาราง

<u>ตารางที่</u> 5 ร้อยละของผู้เรียนและไม่เรียนทางวิทยุโปรษณีย์จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	ผู้เรียนทางว.ปณ.		ผู้ไม่เรียนว.ปณ.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	66	82.5	20	50.0	86	71.7
1,001 – 2,000 บาท	10	12.5	14	35.0	24	20.0
2,001 – 3,000 บาท	4	5.0	5	12.5	9	75.0
3,001 – 4,000 บาท	0	0	0	0	0	0
สูงกว่า 4,000 บาท	0	0	1	2.5	1	0.8
รวม	80	100.0	40	100.0	120	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.6 สถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มผู้เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ส่วนใหญ่เป็นโสดมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้ไม่ได้เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ส่วนใหญ่สมรสแล้วดังตาราง

ตารางที่ 6 ร้อยละของผู้เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ผู้เรียนทางว.ปณ.		ผู้ไม่เรียนว.ปณ.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	66	82.5	16	40.0	82	68.3
สมรส	14	17.5	20	50.0	34	28.4
หย่าร้าง/หม้าย	0	0	4	10.0	4	3.4
รวม	80	100.0	40	100.0	120	100.0

2. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

2.1 โอกาสในการเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ พบว่ากลุ่มผู้เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อจากวิทยุ ในระดับสูงมากที่สุด และมีการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ไปรษณีย์ และสื่อบุคคลในระดับกลางมากที่สุด ส่วนภาพยนตร์มีการเปิดรับในระดับต่ำมากที่สุด

กลุ่มผู้ไม่เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ในระดับสูงมากที่สุด ส่วนภาพยนตร์ ไปรษณีย์ และสื่อบุคคล มีการเปิดรับในระดับต่ำมากที่สุด ดังตาราง

ตารางที่ 7 ร้อยละของผู้เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ จำแนกตามโอกาสในการเปิดรับสื่อต่าง ๆ

การเปิดรับสื่อต่าง ๆ	ผู้เรียนทางว.ปณ.			ผู้ไม่เรียนว.ปณ.		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
วิทยุ	71.2	23.8	5.0	65.0	30.0	5.0
	(57)	(19)	(4)	(26)	(12)	(2)
โทรทัศน์	33.8	37.5	28.7	65.0	32.5	2.5
	(27	(30)	(23	(26)	(13)	(1)
หนังสือพิมพ์	38.8	50.0	11.2	50.0	35.0	15.0
	(31)	(40)	(9)	(20)	(14)	(6)
ภาพยนตร์	8.7	35.0	56.3	15.0	40.0	45.0
	(7)	(28)	(45)	(6)	(16)	(18)
ไปรษณีย์	20.0	46.2	33.8	7.5	15.0	77.5
	(16)	(37)	(27)	(3)	(6)	(31)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 การฟังรายการวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 สำหรับผู้ฟังรายการวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 จากการสอบถามผู้เรียนทางวิทยุโปรษณีย์พบว่ามีผู้ฟังอยู่ในเกณฑ์ฟังปานกลางมากที่สุด ส่วนผู้ไม่เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ มีผู้ฟังอยู่ในเกณฑ์ฟังน้อยมากที่สุด ดังตาราง

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ฟังรายการวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 (ส.1)

ผู้ฟัง	มาก		ปานกลาง		น้อย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้เรียนทางว.ปณ.	28	35.0	41	51.2	11	13.8	80	100.0
ผู้ไม่เรียน	4	10.0	10	25.0	26	65.0	40	100.0
รวม	32	26.7	51	42.5	37	30.8	120	100.0

2.3 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์

ประชากรในชนบทเชียงใหม่มีโอกาสเปิดรับโทรทัศน์ไม่มากนัก กลุ่มผู้เรียนทางวิทยุและโปรษณีย์ที่มีโอกาสเปิดรับโทรทัศน์ปานกลางร้อยละ 37.5 ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้เรียนมีโอกาสเปิดรับโทรทัศน์สูงร้อยละ 65.0 (ดูตารางที่ 7) สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับกันเป็นส่วนใหญ่ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 (สี) ส่วนสถานีโทรทัศน์ช่อง 8 (ลำปาง) มีการเปิดรับน้อยกว่า ผู้ที่ดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่จะดูทุกวัน (ร้อยละ 61.7) ส่วนผู้ดูเพียงบางวันมีร้อยละ 38.3 เวลาที่ดูส่วนใหญ่เป็นเวลา 20.00 น. เป็นต้นไป (ร้อยละ 81.0) ส่วนในช่วงตอนเย็น (16.00–18.30 น.) พบว่ามีเพียงร้อยละ 19.0 ที่ดู

รายการโทรทัศน์ต่าง ๆ พบว่ามีการดูแตกต่างกันไปดังนี้

ตารางที่ 9 การดูโทรทัศน์จำแนกตามรายการต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

รายการต่าง ๆ	การดูโทรทัศน์ มาก	กลาง	น้อย	รวม
1. รายการละคอน	26.7	35.8	37.5	100.0
	(32)	(43)	(45)	(120)
2. ภาพยนตร์กำลังภายใน	26.7	28.3	45.0	100.0
	(32)	(34)	(54)	(120)
3. สัมภาษณ์/สนทนา	25.8	36.7	37.5	100.0
	(31)	(44)	(45)	(120)
4. ภาพยนตร์ไทย	29.2	37.5	33.3	100.0
	(35)	(45)	(40)	(120)
5. ภาพยนตร์ฝรั่ง	30.8	34.2	35.0	100.0
	(37)	(41)	(42)	(120)
6. ข่าว	67.5	17.5	15.0	100.0
	(81)	(21)	(18)	(120)
7. รายการเพื่อการศึกษา	51.7	27.5	20.8	100.0
	(62)	(33)	(25)	(120)
8. รายการวิวิธทัศนา (คนตรีชิงโชค)	24.2	32.5	43.3	100.0
	(29)	(39)	(52)	(120)

จากตาราง พบว่า รายการข่าวมีผู้ตอบว่าดูมากสูงที่สุดคือร้อยละ 67.5 รองลงมาได้แก่รายการเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 51.7) และภาพยนตร์ฝรั่ง (ร้อยละ 30.8)

2.4 การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์ได้แก่ หนังสือพิมพ์ 3 ประเภทคือ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง และหนังสือพิมพ์ฝ่ายผนัง

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ชาวเชียงใหม่นิยมอ่านมากที่สุดคือ ไทยนิวส์ (ร้อยละ 32.0) รองลงมาได้แก่ ระมิงค์และถิ่นไทย (ร้อยละ 11.7 เท่ากัน)

หนังสือพิมพ์ส่วนกลางคือไทยรัฐและเดลินิวส์พบว่า ส่วนใหญ่ชอบอ่านไทยรัฐ (ร้อยละ 78.3) และร้อยละ 21.7 ชอบอ่านเดลินิวส์

สำหรับหนังสือพิมพ์ฝ่ายผนัง พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้อ่านหรืออ่านเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 74.2) ผู้ที่อ่านปานกลางมีร้อยละ 18.3 เป็นผู้ที่ตอบว่าอ่านมากมีเพียงร้อยละ 7.5

เนื้อหาประเภทต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านจากหนังสือพิมพ์ มีรายละเอียดดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 การอ่านหนังสือพิมพ์จำแนกตามเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

เนื้อหาประเภทต่าง ๆ	การอ่านหนังสือพิมพ์			รวม
	มาก	กลาง	น้อย	
1. ข่าวอาชญากรรม	71.7	20.8	7.5	100.1
	(86)	(25)	(9)	(120)
2. การ์ตูน	11.7	29.2	59.2	100.0
	(14)	(35)	(71)	(120)
3. ข่าวสังคม	19.2	51.7	29.2	100.0
	(23)	(62)	(35)	(120)
4. ศิลปวัฒนธรรม/ท่องเที่ยว	33.3	40.8	25.8	100.0
	(40)	(49)	(31)	(120)
5. ข่าวการเมือง	46.7	31.7	21.7	100.0
	(56)	(38)	(26)	(120)
6. ข่าวเกษตร/อาชีพต่าง ๆ	48.3	36.7	15.0	100.0
	(58)	(44)	(18)	(120)

จากตาราง พบว่า ข่าวอาชญากรรมมีผู้ตอบว่าอ่านมากสูงที่สุดคือ ร้อยละ 71.7 รองลงมาได้แก่ข่าวเกษตร/อาชีพต่าง ๆ ร้อยละ 48.3 และข่าวการเมืองร้อยละ 46.7

I16644297

2.5 การเปิดรับสื่อประเภทภาพยนตร์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 84.2 ชมภาพยนตร์กลางแปลงในหมู่บ้านมากกว่าที่จะไปชมที่โรงภาพยนตร์ในเมือง ส่วนร้อยละ 15.8 ชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ในเมืองมากกว่า

ประเภทของภาพยนตร์ที่ชมพบว่าภาพยนตร์เรื่องยาว (บันเทิง) มีมากที่สุด (ร้อยละ 89.8) รองลงมาได้แก่ภาพยนตร์ข่าว/ความรู้ร้อยละ 6.6 และภาพยนตร์โฆษณาร้อยละ 3.6

2.6 การสื่อสารทางไปรษณีย์

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารและการตอบรับทางไปรษณีย์ค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 78.6) ร้อยละ 14.3 มีการติดต่อสื่อสารและการตอบรับปานกลาง และร้อยละ 7.1 มีการติดต่อสื่อสารและการตอบรับทางไปรษณีย์สูง

2.7 การติดต่อสื่อสารนอกหมู่บ้าน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการติดต่อสื่อสารนอกหมู่บ้าน ซึ่งได้แก่การเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ในตัวเมือง ค่อนข้างต่ำดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 การติดต่อสื่อสารนอกหมู่บ้านของกลุ่มตัวอย่าง

สถานที่ต่าง ๆ	การติดต่อสื่อสารนอกหมู่บ้าน			รวม
	มาก	กลาง	น้อย	
1. ตลาดวโรรส/ต้นลำใย	32.5	40.0	27.5	100.0
	(39)	(48)	(33)	(120)
2. พักยังโรงแรมในเมือง	3.3	4.2	92.5	100.0
	(4)	(5)	(111)	(120)
3. โรงพยาบาลนครเชียงใหม่	14.2	33.3	52.5	100.0
	(17)	(40)	(63)	(120)
4. อำเภอ/ศูนย์การศึกษาจังหวัด	17.5	35.8	46.7	100.0
	(21)	(43)	(56)	(120)
5. ที่ทำการไปรษณีย์ในเมือง	22.5	44.2	33.3	100.0
	(27)	(53)	(40)	(120)
6. ต่างจังหวัด/กรุงเทพฯ	10.0	33.3	56.7	100.0
	(12)	(40)	(68)	(120)

จากตารางพบว่า ผู้ที่เดินทางไปยังตลาดในเมืองมาก มีร้อยละ 32.5 รองลงมาคือไปที่ทำการไปรษณีย์ในเมืองมาก มีร้อยละ 22.5

3. การนำความรู้จากวิทยุไปใช้ในชีวิตประจำวัน ที่จัดว่าอยู่ในระดับที่ได้รับความสนใจนำไปปฏิบัติ มีในเรื่องต่อไปนี้มากที่สุด ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ร้อยละของการนำความรู้จากรายการวิทยุไปใช้ในชีวิตประจำวัน

รายการความรู้ในเรื่อง	ผู้เรียนทาง วปฉ.			ผู้ไม่เรียนทาง วปฉ.		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
	N = 80			N = 40		
1. การกินดีอยู่ดี	38.8	45.0	16.2	32.5	42.5	25.0
	(31)	(36)	(13)	(13)	(17)	(10)
2. การมีครรภ์	27.5	31.2	41.2	12.5	50.0	37.5
	(22)	(25)	(33)	(5)	(20)	(15)
3. การเลือกซื้ออาหาร	50.0	37.5	12.5	30.0	35.0	35.0
	(40)	(30)	(10)	(12)	(14)	(14)
4. การถนอมอาหารและเก็บอาหาร	46.2	40.0	13.75	35.0	32.5	32.5
	(37)	(32)	(11)	(14)	(13)	(13)
5. การสงวนคุณค่าอาหาร	38.8	42.5	18.8	35.0	40.0	25.0
	(31)	(34)	(15)	(14)	(16)	(10)
6. ความรู้เกี่ยวกับเชื้อโรค	46.2	37.5	16.2	32.5	47.5	20.0
	(37)	(30)	(13)	(13)	(19)	(8)
7. โรคเด็ก	37.5	42.5	20.0	32.5	47.5	20.0
	(30)	(34)	(16)	(13)	(19)	(8)
8. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	52.2	31.2	16.2	42.5	30.0	27.5
	(42)	(25)	(13)	(17)	(12)	(11)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการความรู้ในเรื่อง	ผู้เรียนทาง วปฉ.			ผู้ไม่เรียนทาง วปฉ.		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
	N = 80			N = 40		
9. การป้องกันโรคต่าง ๆ	55.0	31.2	13.8	35.0	32.5	32.5
	(44)	(25)	(11)	(14)	(13)	(13)
10. ยาสามัญประจำบ้าน (ตำราหลวง)	46.2	37.5	16.2	17.5	50.0	32.5
	(37)	(30)	(13)	(7)	(20)	(13)
11. การปฐมพยาบาล (คนเป็นลม)	46.2	37.5	16.2	22.5	45.0	32.5
	(37)	(30)	(13)	(9)	(18)	(13)
12. ความรู้เกี่ยวกับยาฆ่าแมลง	38.8	43.8	17.5	45.0	27.5	20.0
	(31)	(35)	(14)	(18)	(11)	(8)
13. วิธีกำจัดขยะมูลฝอย	42.5	41.2	16.2	35.0	35.0	30.0
	(34)	(33)	(13)	(14)	(14)	(12)
14. การเลี้ยงสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ	43.8	37.5	18.8	22.5	45.0	32.5
	(35)	(30)	(15)	(9)	(18)	(13)
15. ส้วมที่ถูกหลักสุขาภิบาล	46.2	35.0	18.8	32.5	30.0	32.5
	(37)	(28)	(15)	(13)	(12)	(13)
16. วิธีทำน้ำให้สะอาด	53.8	35.0	11.2	35.0	42.5	22.5
	(43)	(28)	(9)	(14)	(17)	(9)
17. ปัญหาการเพิ่มประชากร	33.8	41.2	25.0	32.5	37.5	30.0
	(27)	(33)	(20)	(13)	(15)	(12)

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการความรู้ในเรื่อง	ผู้เรียนทาง วปฉ.			ผู้ไม่เรียนทาง วปฉ.		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
	N = 80			N = 40		
18. การวางแผนครอบครัว	36.25	36.25	27.5	45.0	40.0	15.0
	(29)	(29)	(22)	(18)	(16)	(6)
19. ความปลอดภัยในโรงงาน	18.8	48.8	32.5	15.0	35.0	50.0
	(15)	(39)	(26)	(6)	(14)	(20)
20. ความปลอดภัยในท้องถนน/น้ำ	42.5	33.8	23.8	27.5	37.5	35.0
	(34)	(27)	(19)	(11)	(15)	(14)
21. อาหารเป็นพิษ	33.8	46.2	20.0	15.0	40.0	45.0
	(27)	(37)	(16)	(6)	(16)	(18)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. วิเคราะห์ความแตกต่างในเรื่องความรู้วิชา "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1"

เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่อง "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1" ที่ได้รับจากการเปิดรับสื่อ ระหว่างกลุ่มที่เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ เฉพาะผู้เรียนและผู้ไม่ได้เรียนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบสถิติด้วย t-test เพื่อหาความแตกต่างของความรู้ของผู้ที่เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 ตามสมมติฐานข้อที่ 1 และการนำความรู้ไปใช้ของกลุ่มผู้ที่เรียนและไม่ได้เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ตามสมมติฐานข้อ 2 ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนวิชา "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1" ที่ได้ทำการทดสอบกลุ่มผู้เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ (ว.ปณ.) และกลุ่มผู้ไม่เรียนด้วยวิธี t-test ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนวิชา "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1" ของกลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียน

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.	S.E.	t	df	p
ผู้เรียนทาง ว.ปณ.	80	18.78	7.23	0.81	0.91	118	N.S.
ผู้ไม่เรียน	40	17.55	6.84	1.08			

จากตาราง แสดงว่าผู้ที่เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียนทาง ว.ปณ. ไม่มีความแตกต่างกันในความรู้เรื่อง "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1" ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$

4.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการนำความรู้ไปใช้ของกลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียนด้วยวิธี t-test ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนการนำความรู้ไปใช้ในกลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียน

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.	S.E.	t	df	p
ผู้เรียนทาง ว.ปณ.	80	66.33	14.7	1.65	2.75*	118	0.007
ผู้ไม่เรียน ว.ปณ.	40	57.66	17.9	2.83			

จากตาราง แสดงว่า ผู้ที่เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียนทาง ว.ปณ. มีการนำความรู้ไปใช้แตกต่างกันที่นัยสำคัญ α =0.05 โดยที่ผู้ที่เรียนมีการนำความรู้ไปใช้มากกว่าผู้ที่ไม่เรียน

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุกับความรู้

ตารางที่ 15 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุกับความรู้วิชา "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1" และการนำความรู้ไปใช้ จำแนกตามกลุ่มผู้เรียน ว.ปณ. และผู้ไม่ได้เรียน

ความรู้วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1	การเปิดรับวิทยุ กลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปณ.	กลุ่มผู้ไม่ได้เรียน
ความรู้วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1	0.226*	N.S.
การนำความรู้ไปใช้	0.270**	N.S.

** ระดับนัยสำคัญที่ $p < 0.01$

* ระดับนัยสำคัญที่ $p < 0.05$

N.S ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางแสดงว่า ในกลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปณ. การเปิดรับวิทยุมีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญกับความรู้ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 และการเปิดรับวิทยุมีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ไปใช้ แสดงว่าเมื่อมีการเปิดรับวิทยุมากขึ้น ผู้ที่เรียนทาง ว.ปณ. จะมีความรู้ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 และการนำความรู้ไปใช้เพิ่มขึ้น

สำหรับกลุ่มผู้ไม่เรียนทาง ว.ปณ. พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญในการเปิดรับวิทยุและการมีความรู้ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 นั่นคือการเปิดรับวิทยุเพื่อรับฟังวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 นั้นไม่ได้ทำให้กลุ่มผู้ไม่เรียนทาง ว.ปณ. นำความรู้ไปใช้

<u>สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทาง t - test เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ดังนี้

1. ผู้ที่เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียน ไม่มีความแตกต่างกันในความรู้วิชา "สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1"

2. ผู้ที่เรียนทาง ว.ปณ. และผู้ไม่เรียนทาง ว.ปณ. มีการนำความรู้ไปใช้แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่เรียนมีการนำความรู้ไปใช้มากกว่าผู้ที่ไม่เรียน

สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธี Pearson product-moment correlation coefficient เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ปรากฏผลดังนี้

การเปิดรับข่าวสารทางวิทยุของกลุ่มผู้เรียนทาง ว.ปณ. มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้และการนำความรู้ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 1 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน